

Сучасні тенденції розвитку світового господарства

Виконала
учениця 9-Акласу
Блохіна Аліна

Світове господарство — це сукупність національних господарств та їх економічних взаємовідносин. Без економічних відносин національні господарства залишилися б відокремленими і не створили б світову економіку як систему

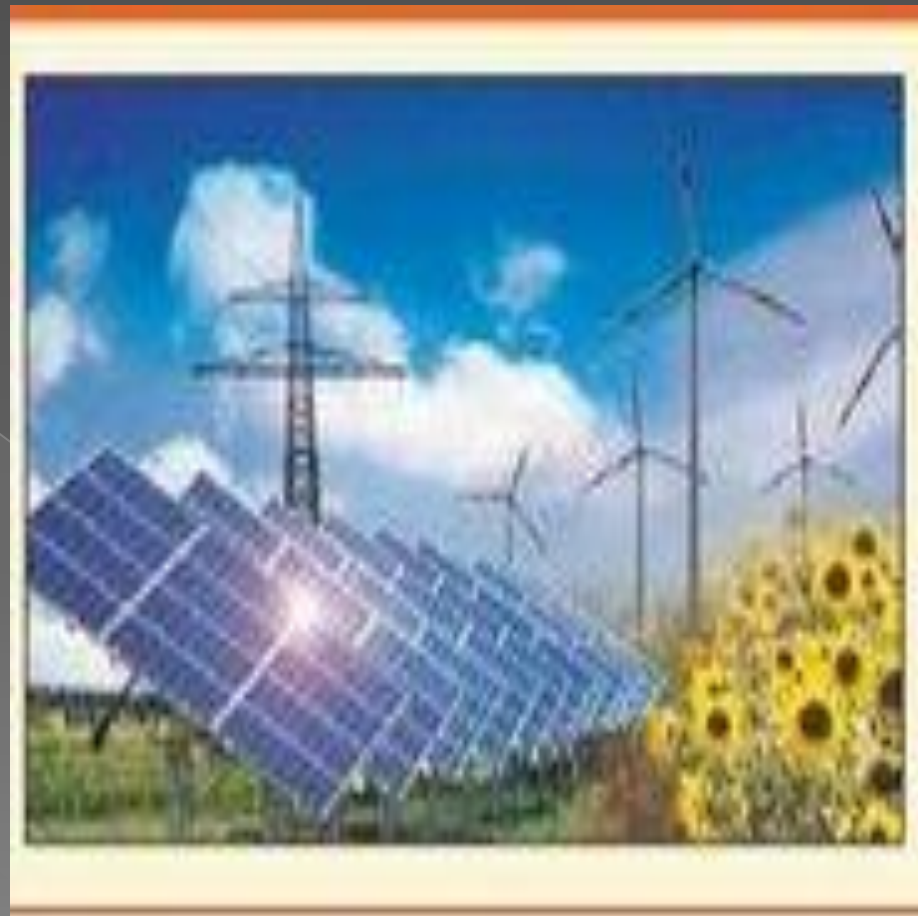

○ Дослідження світового

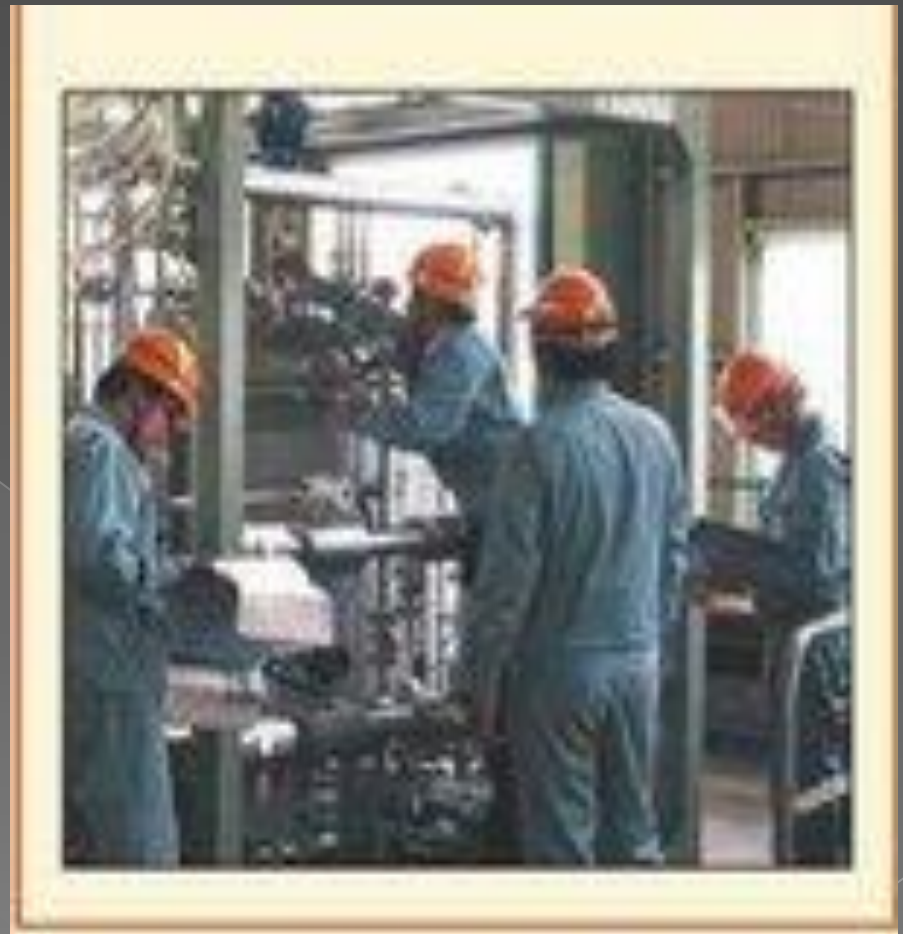
господарства Вперше вони проявилися саме в господарській сфері, тому перші дослідження по глобалізації стосувалися саме дослідження глобального господарства. Підтвердженням того факту, що дослідження процесів глобалізації почалося саме зі сфери глобального господарства є те, що слово «глобалізація» було вперше вжито в 1983 році, коли Теодор Левітт (Theodore Levitt), професор Гарвардської школи бізнесу видав статтю «Глобалізація ринків» («The Globalization of Markets»). Завдяки цій статті слово «глобалізація» набуло широкого розповсюдження в Європі і США, а пізніше поширилося в усьому світі

- Під впливом НТР значні зміни відбулися всередині самих секторів та видів економічної діяльності. Так, якщо розглянути промисловість загалом як окремий вид економічної діяльності, то для неї характерне подальше зниження питомої частки добувних виробництв і зростання частки обробних, особливо машинобудування та хімічної промисловості, а також електроенергетики (55—60 % усієї валової продукції). Тому ці три складові промисловості образно називають «видами діяльності авангардної трійки».

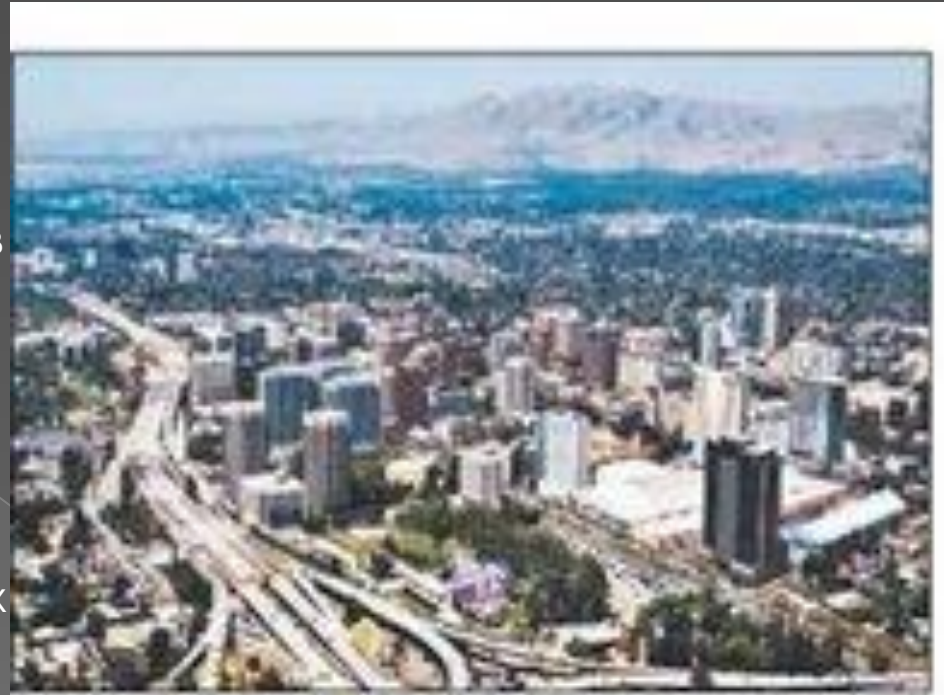

- Найбільш стрімке скорочення частки промислового виробництва у ВВП США, Великої Британії, Франції відбувалося із середини 1960-х рр. У країнах, які розпочали індустріалізацію трохи пізніше (Японія, Італія), частка обробної промисловості продовжувала зростати аж до початку 1970-х рр., однак потім почала також суттєво знижуватися.

- Сформована до кінця ХХ ст. географічна картина світового господарства — це історичний результат впливу на розміщення виробництва передусім певних чинників розміщення, а меншою мірою — принципів розміщення, які реалізовувалися урядами держав.

- У країнах, що розвиваються, мінерально-сировинні ресурси й сьогодні залишаються однією з найважливіших передумов індустріалізації, продовжують суттєво впливати на розміщення виробництва.
- Одним із найважливіших чинників розміщення виробництва в сучасному світі є демографічно-соціальний. Особливе місце серед них посідає тяжіння до центрів науки й освіти. Насамперед це визначає географію наукоємних видів економічної діяльності. Так, у Японії в 1980-х рр. почали створювати спеціальні технополіси — міста науки, де концентрувалися найбільш наукоємні виробництва (радіоелектроніка, авіакосмічне машинобудування тощо). У США таким технополісом є Кремнієва долина у штаті Каліфорнія

Мал. 4. Промислові корпуси підприємств у Кремнієвій долині (США).

○ Систематизація національних економік, виділення типів країн, їх групування необхідне для того, щоб:

* систематизувати країни відповідно до особливостей та рівня їх розвитку;

* виявити їх характерні риси;

* визначити місце у системі світового господарства та міжнародних економічних відносин;

* визначити та передбачити імовірні перспективи їх розвитку.

Основні принципи систематизації країн:

1) регіональний;

2) регіонально-економічний;

3) економічний;

4) організаційний;

5) соціально-економічний.

- **Регіональний принцип** полягає у групуванні країн за їх географічним розташуванням: наприклад, країни Східної, Західної, Південної та Північної Європи; Північної та Латинської Америки, Південної, Південно-Східної, Східної та Центральної Азії; Близького та Середнього Сходу і т.д

Найважливіші сфери діяльності
у підприємстві

Первинні

галузі сільського господарства, рибальський промисел, лісове господарств, гірновидобувна промисловість.

Вторинні

усі галузі переробної промисловості.

Третинні

транспорт і сфера послуг

Четвертинні

новітні види інформаційної діяльності, що включають збір, переробку і використання інформації в управлінні, банківсько-фінансової сфері, консалтингових послугах

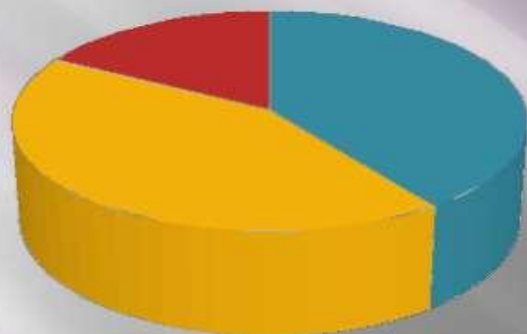
Окремі галузі

окремі галузі і види діяльності.

У сучасних умовах, коли на передній план усе більш виступають соціальні проблеми, структура господарства розглядається вже інакше. Первинний сектор - це галузі, безпосередньо зв'язані з природними ресурсами, - видобувна промисловість, сільське, лісове, рибне господарства; вторинний сектор - обробна промисловість, націлена на виготовлення кінцевого продукту; третинний сектор, або сфера послуг, - невиробнича сфера діяльності, спрямована на створення умов для функціонування господарства і життєдіяльності населення.

Структура зайнятості населення по секторах господарства у Східній Європі (%)

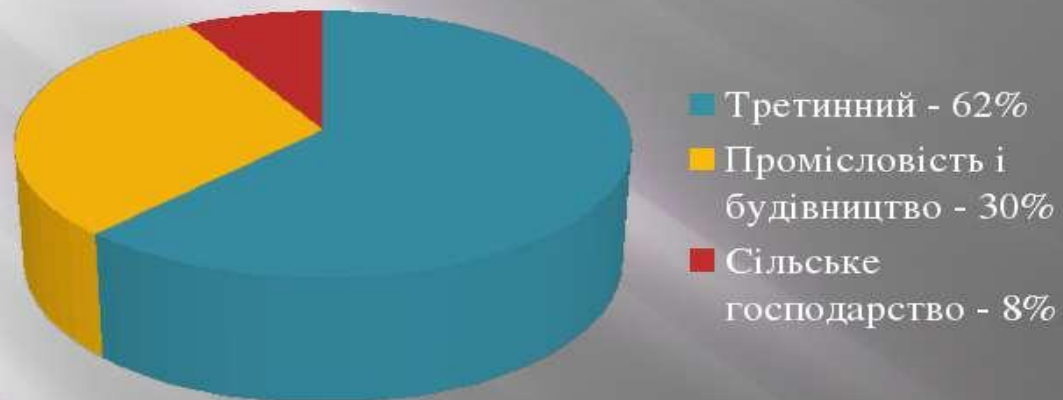

■ Третинний - 40%

■ Промисловість і будівництво - 43%

■ Сільське господарство - 17%

Структура зайнятості населення по секторах економічного господарства у Західній Європі (%)

На сучасному етапі значно посилилася тенденція до поглиблення міжнародного поділу праці. Це, по-перше, пов'язано з потребою міжнародного обміну науково-технічною інформацією. По-друге, висока вартість науково-технічних досліджень і впровадження їх у виробництво робить ефективним лише масовий випуск нової продукції. По-третє, кожна окрема країна не в змозі забезпечити належний технічний рівень виробництва в усіх галузях.

Дякую за увагу!

